

20108 - Бартараф кардани мӯи рӯи зан

савол

Ман медонам, барои зан ҷоиз нест, ки мӯеро аз абрӯяш бигирад, аммо мӯйҳои дигари рӯй чӣ гуна аст? Оё барои зан ҷоиз аст, ки мӯи болои лаб ё дигар ҷои рӯйро бартараф намояд? Ба хусус агар зан сермӯй бошад.

Чавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Аввал:

Дар фатовои Кумитай доимӣ (17/133) омадааст:

"Бартараф намудани мӯи абрӯ ҷоиз нест, зоро ин ҳамон намс аст, ки паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) анҷомдиҳандай онро лаънат кардааст ва аз ҷумлаи тағири оғариниши Аллоҳ аст, ки он амали шайтон аст. Ҳатто агар шавҳараҷӯро ба ин кор амр намояд, набояд ӯро итоат биқунад, зоро ин кор ноғармонӣ аст. Итоат намудани маҳлӯқ дар ноғармонии оғаридгор (Аллоҳ) ҷоиз нест, балки итоат танҳо дар корҳои хуб раво аст, чуноне ки паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) фармудааст". Поёни сухан.

Дуввум:

Бартараф намудани ҳамаи мӯйҳои бадан ҷоиз аст, ба ҷуз мӯи абрӯ.

Дар фатовои Кумитай доимӣ (17/130) омадааст:

"Далели бартараф намудани мӯи бадани зан, амал бар асос аст. Барои зан зарур аст, ки худро барои шавҳараҷӯро зинат бидиҳад. Ягон далеле вучуд надорад, ки онро манъ кунад, ғайр аз далелҳои наҳӣ аз намс, ки он бартараф намудани мӯи абрӯҳо аст".

Поёни сухан.

Ҳамчунин дар он фатово (5/197) омадааст:

"Ҳукми Ислом дар мавриди кандани мӯе, ки байни ду абрӯ мерӯяд, чист? Кумита чунин посух гуфт: Канидани он ҷоиз аст, зоро он аз абрӯҳо нест". Поёни сухан.

Аллоҳ донотар аст.